31992L0065

SMĚRNICE RADY 92/65/EHS

ze dne 13. července 1992

o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze A oddíle I směrnice 90/425/EHS

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 43 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([2]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([3]),

vzhledem k tomu, že živá zvířata a výrobky živočišného původu jsou zahrnuty do seznamu produktů v příloze II Smlouvy; že uvedení těchto zvířat a produktů na trh tvoří zdroj příjmů pro část obyvatelstva zabývajícího se zemědělstvím;

vzhledem k tomu, že je nutné zajistit v tomto sektoru racionální vývoj a zvýšit produktivitu, měly by se stanovit na úrovni Společenství veterinární předpisy pro zvířata a produkty;

vzhledem k tomu, že Společenství musí přijmout opatření k postupnému vytváření vnitřního trhu v období do 31. prosince 1992;

vzhledem k tomu, že se zřetelem k výše uvedeným cílům stanovila Rada veterinární předpisy pro skot, prasata, ovce a kozy, koňovité, drůbež a násadová vejce, ryby a rybí výrobky, mušle, sperma býků a kanců, embrya skotu, čerstvé maso, drůbeží maso, masné výrobky, maso ze zvěřiny a králičí maso;

vzhledem k tomu, že by se měly přijmout veterinární předpisy pro uvádění na trh těch zvířat a výrobků živočišného původu, na něž se dosud nevztahují výše uvedené předpisy;

vzhledem k tomu, že by se měly vydat prováděcí předpisy k této směrnici, aniž by bylo dotčeno nařízení Rady (EHS) č. 3626/82 ze dne 3. prosince 1982 o provádění úmluvy o mezinárodním obchodu s ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin ve Společenství ([4]);

vzhledem k tomu, že na určité technické aspekty se musí odkazovat na směrnici Rady 64/432/EHS ze dne 26. června 1964 o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství ([5]) a směrnici 85/511/EHS ze dne 18. listopadu 1985, kterou se zavádějí opatření Společenství ke tlumení slintavky a kulhavky ([6]);

vzhledem k tomu, že v oblasti organizace kontrol a odpovídajících následných a ochranných opatření, která je nutno provádět, se musí odkazovat na obecná pravidla stanovená ve směrnici Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ([7]);

vzhledem k tomu, že pokud není stanoveno jinak, musí být obchod se zvířaty a výrobky živočišného původu liberalizován, aniž by bylo dotčeno použití případných ochranných opatření;

vzhledem k tomu, že při značném riziku rozšíření nákaz, kterému jsou zvířata vystavena, měly by se na určitá zvířata a výrobky živočišného původu stanovit zvláštní požadavky, které budou předepsány pro jejich uvádění na trh k obchodním účelům, zejména jsou-li určeny pro oblasti s velmi dobrým nákazovým statusem;

vzhledem k tomu, že zvláštní situace, týkající se Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a Irska, daná ostrovní pozicí těchto zemí a skutečnost, že se na jejich území po dlouhou dobu nevyskytovala vzteklina, ospravedlňují zvláštní opatření, jimiž se dá zajistit, aby uvádění psů a koček na trh ve Spojeném království a Irsku, jež nepocházejí z těchto zemí, neneslo s sebou riziko zavlečení vztekliny do těchto států, aniž by ovšem tato opatření zasahovala do zrušení veterinárních kontrol na hranicích mezi členskými státy;

([1]) Úř. věst C 327, 30.12.1989, s. 57 a Úř. věst. č. 84, 2.4.1990, s. 102.
([2]) Úř. věst. C 38, 19.2.1990, s. 134 a Úř. věst. 149, 18.6.1990, s. 263.
([3]) Úř. věst. C 62, 12.3.1990, s. 47 a Úř. věst. C 182, 23.7.1990, s. 25.
([4]) Úř. věst. L 384, 31.12.1982, s. 1. Naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 197/90 (Úř. věst. L 29, 31.1.1990, s. 1).
([5]) Úř. věst. L 121, 29.7.1964, s. 1977/64. Naposledy pozměněná směrnicí 91/499/EHS (Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 107).
([6]) Úř. věst. L 315, 26.11.1985, s. 11. Pozměněná směrnicí 90/423/EHS (Úř.věst. L 224, 18.8.1990, s. 13.).
([7]) Úř.věst. L 224, 18.8.1990, s. 29. Naposledy pozměněná směrnicí 91/496/EHS (Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 56).

vzhledem k tomu, že veterinární osvědčení je nejvhodnějším prostředkem záruky a kontroly shody s těmito požadavky;

vzhledem k tomu, že za účelem udržení nákazové situace ve Společenství by měla zvířata a výrobky živočišného původu, na něž odkazuje tato směrnice, podléhat při uvádění na trh minimálním požadavkům stanoveným pro obchod a jejich dodržování by mělo být kontrolováno v souladu s principy a pravidly stanovenými ve směrnici Rady 90/675/EHS ze dne 10. prosince 1990, kterou se stanoví zásady organizace veterinární kontroly produktů dovážených do Společenství ze třetích zemí ([1]);

vzhledem k tomu, že by měl být vydán předpis pro postup zakládající úzkou spolupráci mezi členskými státy a Komisí v rámci Stálého veterinárního výboru;

vzhledem k tomu, že konečný termín pro provedení do vnitrostátních právních předpisů stanovený na den 1. ledna 1994 v článku 29 by neměl mít dopad na zrušení veterinárních kontrol na hranicích ke dni 1. ledna 1993,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

Obecná ustanovení

Článek 1

Tato směrnice stanoví veterinární požadavky pro obchod uvnitř Společenství se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi a pro jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují veterinární požadavky stanovené ve zvláštních předpisech Společenství uvedené v příloze A kapitola I směrnice 90/425/EHS.

Tato směrnice se použije, aniž jsou dotčena ustanovení podle nařízení (EHS) č. 3626/82.

Touto směrnicí zůstávají nedotčeny vnitrostátní předpisy pro zvířata chovaná v zájmovém chovu; jejich ponechání však nesmí ohrozit odstranění veterinárních kontrol na hranicích mezi členskými státy.

Článek 2

1. Pro účely této směrnice se rozumí:

a) „obchodem“ obchod, jak je definován v čl. 2 odst. 3 směrnice 90/425/EHS;

b) „zvířaty“ zástupci jiných druhů živočichů, než které jsou uvedeny ve směrnicích 64/432/EHS, 90/426/EHS ([2]), 90/539/EHS ([3]), 91/67/EHS, ([4]) 91/68/EHS ([5]), 91/492/EHS ([6]) a 91/493/EHS;

c) „schválenou organizací, schválený institutem, nebo schváleným střediskem“ každé stálé, zeměpisně ohraničené zařízení schválené podle článku 13, ve kterém se chová nebo šlechtí jeden nebo více druhů zvířat k obchodním nebo neobchodním účelům a výlučně za jedním nebo více následujícími účely:

— výstavu těchto zvířat a poučení veřejnosti,

— zachování druhu,

— základní nebo aplikovaný vědecký výzkum nebo šlechtění zvířat pro účely takového výzkumu;

d) „chorobami povinnými hlášením“ choroby uvedené v příloze A.

2. Kromě toho se přiměřeně použijí jiné definice, které jsou uvedeny v článku 2 směrnic 64/432/EHS, 91/67/EHS a 90/539/EHS, kromě definic schválených středisek a organizací.

([1]) Úř. věst. L 373, 31.12.1990, s.1. Pozměněná směrnicí 91/496/EHS (Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s.56).

([2]) Směrnice Rady 90/426/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních předpisech pro přesun koňovitých a jejich dovoz ze třetích zemí (Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 42). Pozměněná směrnicí 91/496/EHS (Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 56).

([3]) Směrnice Rady 90/539/EHS ze dne 15. října 1990 o veterinárních předpisech pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí (Úř. věst. L 303, 31.10.1990, s. 6). Naposledy pozměněná směrnicí 91/496/EHS (Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 56).

([4]) Směrnice Rady 91/67/EHS ze dne 28. ledna 1991 o veterinárních předpisech pro uvádění živočichů pocházejících z akvakultury a produktů akvakultury na trh (Úř. věst. L 46, 19.2.1991, s. 1).

([5]) Směrnice Rady 91/68/EHS ze dne 28. ledna 1991 o veterinárních předpisech pro obchod s ov Cemi a kozami uvnitř Společenství (Úř. věst. L 46, 19.2.1991, s. 1).

([6]) Směrnice Rady 91/492/EHS ze dne 15. července 1991 o hygienických předpisech pro produkci živých mlžů a jejich uvádění na trh (Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 1).

KAPITOLA II

Ustanovení pro obchod

Článek 3

Členské státy zajistí, aby obchod podle čl. 1 odst. 1 nebyl zakázán nebo omezen z jiných veterinárních důvodů, než které vyplývají z použití této směrnice nebo z právních předpisů Společenství, a zejména z případně přijatých ochranných opatření.

Článek 4

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby při provádění čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 90/425/EHS zvířata uvedená v článcích 5 až 10 této směrnice mohla být bez dotčení článku 13 a zvláštních předpisů, které se přijmou k provedení článku 24, předmětem obchodu jen tehdy, splňují-li podmínky stanovené v článcích 5 až 10 a pocházejí-li z hospodářství nebo obchodních podniků podle čl. 12 odst. 1 a 3 této směrnice, které jsou u příslušného orgánu zaregistrovány, a které se zaváží:

— nechávat pravidelně prohlížet držená zvířata v souladu s čl. 3 odst. 3 směrnice 90/425/EHS,

— hlásit příslušnému orgánu, kromě vypuknutí chorob povinných hlášením, vypuknutí chorob podle přílohy B, na které vypracoval příslušný členský stát program ke tlumení nebo program dohledu,

— respektovat zvláštní vnitrostátní opatření ke tlumení choroby, která má pro daný členský stát zvláštní význam a je zahrnuta do programu vypracovaného podle článku 14 nebo do rozhodnutí podle čl. 15 odst.2,

— uvádět na trh pro účely obchodu pouze zvířata, která nejeví příznaky choroby a pocházejí z hospodářství nebo pásem, na která se nevztahují žádné zákazy vydané z veterinárních důvodů, a pokud jde o zvířata, která nejsou provázena veterinárním osvědčením nebo obchodním dokumentem podle článků 5 až 11, pouze taková zvířata, která jsou provázena vlastním osvědčením zemědělce, v němž potvrzuje, že dotyčná zvířata v čase odeslání nevykazují žádný zjevný příznak choroby a že jeho hospodářství nepodléhá žádným veterinárním omezením,

— vyhovět požadavkům zajišťujícím dobré životní podmínky držených zvířat.

Článek 5

1. Členské státy zajistí, aby se obchod s opicemi (simiae a prosimiae) omezil výhradně na zvířata odesílaná z a do organizací, institutů nebo středisek schválených příslušnými orgány členských států v souladu s článkem 13, a že taková zvířata jsou provázena veterinárním osvědčením, které odpovídá vzoru v příloze E, tj. prohlášením, ve kterém úřední veterinární lékař organizace, institutu nebo střediska původu musí vyplnit, že zaručuje zdravotní stav zvířat.

2. Příslušný orgán členského státu může, odchylně od odstavce 1, povolit schválené organizaci, institutu nebo středisku získání opic patřících soukromé osobě.

Článek 6

A. Bez dotčení článků 14 a 15 členské státy zajistí, aby kopytnatci jiných druhů, než které jsou uvedeny ve směrnicích 64/432/EHS, 90/426/EHS a 91/68/EHS, mohli být předmětem obchodu pouze tehdy, splňují-li následující požadavky:

1. obecně:

a) musí být označeni v souladu s čl. 1 odst. 1 písm c) směrnice 90/425/EHS;

b) nesmějí být určeni k porážce v rámci programu eradikace určité nakažlivé choroby;

c) nesmějí být očkováni proti slintavce a kulhavce a musí vyhovovat příslušným požadavkům směrnice 85/511/EHS a článku 4a směrnice 64/432/EHS;

d) musí pocházet z hospodářství uvedeného v čl. 3 odst. 2 písm, b) a c) směrnice 64/432/EHS, na které se nevztahují veterinární opatření, zejména ta, která byla provedena podle směrnic 85/511/EHS, 80/217/EHS [1] a 91/68/EHS, a v němž byli nepřetržitě drženi od narození nebo alespoň posledních třicet dní před odesláním;

e) při dovozu:

— musí pocházet ze třetí země, která je uvedena ve sloupci nazvaném „ostatní kopytnatci“ v seznamu vyhotoveném podle článku 3 směrnice 72/462/EHS [2],

[1] Směrnice Rady 91/493/EHS ze dne 22. července 1991, kterou se stanoví hygienické podmínky pro produkci produktů rybolovu a jejich uvádění na trh (Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 15).

[2] Směrnice Rady 80/217/EHS ze dne 22. ledna 1980, kterou se zavádějí opatření Společenství pro tlumení klasického moru prasat (Úř. věst. L 47, 21.2.1980, s. 11). Naposledy pozměněná směrnicí 87/486/EHS (Úř. věst.č. L 280, 3.10.1987, s. 21).

— musí splňovat určité veterinární podmínky, které se stanoví postupem podle článku 26 a které jsou přinejmenším rovnocenné požadavkům tohoto článku;

f) musí být provázeni osvědčením, které odpovídá vzoru uvedenému v příloze E a obsahuje následující prohlášení:

„Prohlášení

Já níže podepsaný (úřední veterinární lékař) potvrzuji, že zvíře (přežvýkavec/prase) ([1]) jiné než zvířata, která jsou uvedena ve směrnici 64/432/EHS:

a) patří k druhu.....;

b) při prohlídce nevykazovalo žádné klinické příznaky chorob, ke kterým je vnímavé;

c) pochází z úředně prostého tuberkulózy/úředně prostého brucelózy prostého nebo prostého brucelózy stáda/hospodářství, nepodléhajícího omezením vztahujícím se k moru prasat ([a]) nebo z hospodářství, ve kterém bylo podrobeno s negativním výsledkem testům podle čl. 6 odst. 2 písm. a) bod. ii) směrnice 92/65/EHS.

([a]) Nehodící se škrtněte“;

2. v případě přežvýkavců:

a) musí pocházet ze stáda, které je úředně prosté tuberkulózy a úředně prosté brucelózy podle směrnice 64/432/EHS nebo směrnice 91/68/EHS a splňovat, pokud jde o veterinární předpisy, příslušné požadavky stanovené pro hovězí druhy v čl. 3 odst. 2 písm. c), d), f), g) a h) směrnice 64/432/EHS nebo v článku 3 směrnice 91/68/EHS;

b) jestliže nepocházejí ze stáda, které splňuje podmínky uvedené pod písmenem a), musí pocházet z hospodářství, ve kterém nebyl v rozmezí 42 dnů před naložením zaznamenán žádný případ brucelózy a tuberkulózy a ve kterém byli kopytnatci ve 30 dnech před odesláním podrobeni s negativními výsledky:

— testu reakce na tuberkulózu a

— testu určenému k prokázání absence protilátek k brucelóze.

Požadavky, pokud jde o tyto testy a definice statusu těchto hospodářství ve vztahu k tuberkulóze a brucelóze, se stanoví postupem podle článku 26 této směrnice.

Až do stanovení požadavků uvedených v předchozím pododstavci se nadále použijí vnitrostátní předpisy jednotlivých států, zejména pokud jde o tuberkulózu;

3. v případě prasat:

a) nesmějí pocházet z oblasti, na kterou byly v souvislosti s africkým morem prasat vydány zákazy podle článku 9a směrnice 64/432/EHS;

b) musí pocházet z hospodářství, které v souvislosti s klasickým morem prasat nepodléhá žádným omezením stanoveným ve směrnici 80/217/EHS;

c) musí, v souladu se směrnicí 64/432/EHS, pocházet z hospodářství prostého brucelózy a vyhovovat příslušným veterinárním požadavkům stanoveným pro prasata ve směrnici 64/432/EHS;

d) pokud nepocházejí ze stáda, které splňuje podmínky stanovené v písmenu c), musí být v rozmezí 30 dnů před odesláním podrobena testu s negativním výsledkem, určenému k prokázání absence protilátek brucelózy.

B. Směrnice 64/432/EHS se mění takto:

1. V čl. 2 písm. b) a c), se nahrazuje slovo „skot“ slovy „skot (včetně druhu *Bubalus bubalus*)“.

2. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 10a

Postupem podle článku 12 lze veterinární osvědčení, jejichž vzor je uveden v příloze F, změnit nebo doplnit zejména proto, aby se přihlédlo k požadavkům článku 6 směrnice 92/65/EHS.“

Článek 7

A. Členské státy zajistí, aby ptáci neuvedení ve směrnici 90/539/EHS mohli být předmětem obchodu, pouze vyhovují-li následujícím požadavkům:

1. obecně platí, že musí:

a) pocházet z hospodářství, ve kterém během posledních 30 dnů před odesláním nebyla zjištěna žádná influenza ptáků;

b) pocházet z hospodářství nebo oblasti, na které/kterou se nevztahují žádná omezení v rámci opatření ke tlumení Newcastleské choroby.

([1]) Směrnice Rady 72/462/EHS ze dne 12. prosince 1972 o veterinárních a hygienických otázkách při dovozu skotu, prasat a čerstvého masa ze třetích zemí (Úř. věst. L 302, 31.12.1972, s. 28). Naposledy pozměněná směrnicí 91/497/EHS (Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 69).

Až do provedení opatření Společenství uvedených v článku 19 směrnice 90/539/EHS nadále platí vnitrostátní předpisy ke tlumení Newcastleské choroby ve shodě s obecnými ustanoveními Smlouvy;

c) být dáni, v souladu s třetí odrážkou čl. 10 odst.1 směrnice 91/496/EHS, do karantény v hospodářství, do kterého byli vzati poté, co vstoupili na území Společenství, jestliže byli dovezeni ze třetí země;

2. pro papoušky kromě toho platí, že:

a) nesmějí pocházet z hospodářství, ani přijít do styku se zvířaty hospodářství, ve kterém byla zjištěna psittakóza (*Chlamydia psittaci*).

Doba trvání zákazu od posledního zaznamenaného případu a doby léčení pod dozorem veterinárního lékaře, uznaného postupem podle článku 26, činí alespoň dva měsíce;

b) musí být označeni podle čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice 90/425/EHS.

Metody pro označení papoušků, a zejména nemocných papoušků, se stanoví postupem podle článku 26;

c) musí být provázeni obchodním dokumentem podepsaným úředním veterinárním lékařem nebo veterinárním lékařem, který je příslušný pro hospodářství nebo obchodní organizaci původu a je k tomu účelu příslušným orgánem zmocněn.

B. Ve druhém pododstavci čl. 2 odst. 2 směrnice Rady 91/495/EHS ze dne 27. listopadu 1990 o veterinárních a hygienických otázkách při produkci králičího masa a masa z farmové zvěře a jeho uvádění na trh [1] se vkládají do třetí řádky slova „a běžci (*Ratitae*)“ za slova „směrnice 90/539/EHS“.

V čl. 2 odst. 2 bodě 1 směrnice Rady 90/539/EHS ze dne 15. října 1990 o veterinárních předpisech pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí [2], se za slova „a koroptve“ vkládají slova „a běžci (*Ratitae*)“.

Článek 8

Členské státy zajistí, aby včely (*Apis melifera*) mohly být předmětem obchodu pouze, splňují-li tyto požadavky:

a) musí pocházet z oblasti, na kterou se nevztahuje zákaz spojený s výskytem moru včelího plodu.

Období zákazu musí trvat nejméně 30 dní, které následují po naposledy zaznamenaném případu a datu, ve kterém byly všechny úly v okruhu třech kilometrů kontrolovány příslušným orgánem a všechny infikované úly spáleny nebo ošetřeny a prohlédnuty k uspokojení zmíněného příslušného orgánu.

Postupem podle článku 26 a po konzultaci s Vědeckým veterinárním výborem mohou být požadavky uplatňované na včely (*Apis melifera*) nebo rovnocenné požadavky uplatňovány na čmeláky;

b) jsou provázeny veterinárním osvědčením podle vzoru uvedeného v příloze E, tj. prohlášením vyplněným příslušným orgánem, potvrzujícím, že požadavky stanovené v písmenu a) jsou splněny.

Článek 9

1. Členské státy zajistí, aby zvířata čeledi zajícovitých mohla být předmětem obchodu, pouze splňují-li tyto požadavky:

a) nesmějí pocházet nebo nesměla být ve styku se zvířaty z hospodářství, ve kterém se vyskytuje vzteklina nebo je podezření, že se v něm vyskytovala během posledního měsíce;

b) musí pocházet z hospodářství, ve kterém žádné zvíře nevykazuje klinické příznaky myxomatózy.

2. Členské státy, které požadují veterinární osvědčení pro přepravu zvířat čeledi zajícovitých na jejich území, mohou požadovat, aby zvířata jim zasílaná byla provázena veterinárním osvědčením, které odpovídá vzoru v příloze E, doplněnému tímto prohlášením:

„Já níže podepsaný,....., potvrzuji, že výše uvedená zásilka vyhovuje požadavkům článku 9 směrnice 92/65/EHS a že zvířata nejevila při prohlídce klinické příznaky choroby.“

Toto osvědčení musí vydat úřední veterinární lékař nebo veterinární lékař příslušný pro hospodářství původu, zmocněný k tomu účelu příslušným orgánem a pro živnostenský chov úředním veterinárním lékařem. Členské státy, které si přejí využít této možnosti, uvědomí Komisi, která musí zajistit, aby požadavek stanovený v prvním odstavci byl splněn.

[1] Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 41.
[2] Úř. věst. L 303, 31.10.1990, s. 6.

3. Irsko a Spojené království mohou požadovat předložení veterinárního osvědčení, jímž se potvrzuje, že požadavek stanovený v odst. 1 písm. a) byl splněn.

Článek 10

1. Členské státy zajistí, aby byl zakázán obchod s fretkami, norky a liškami, které pocházejí nebo byly ve styku se zvířaty z hospodářství, na kterém se vyskytuje vzteklina nebo je podezření, že se v něm vyskytovala během posledních šesti měsíců, pokud nebyly podrobeny systematickému očkovacímu programu.

2. Pro obchod mezi členskými státy, s výjimkou obchodu mezi členskými státy uvedenými v odstavci 3, musí psi a kočky splňovat tyto požadavky:

a) zvířata starší než tři měsíce:

— nesmí vykazovat v den, kdy jsou odesílána, žádný příznak choroby, a zvláště ne nakažlivých chorob specifických pro ten který druh,

— musí být tetována nebo mít implantovaný mikročipový identifikační systém v souladu s podrobnými předpisy, které se stanoví postupem podle článku 26,

— musela být po dosažení stáří tří měsíců očkována proti vzteklině a přeočkována každoročně nebo v intervalech schválených odesílajícími členskými státy pro danou očkovací látku injekcí inaktivované očkovací látky s účinkem nejméně jedné mezinárodní antigenní jednotky (norma WHO) měřeným v souladu s testem účinnosti metodou popsanou v Evropském lékopisu a zjištěným postupem podle článku 26.

Očkování musí být potvrzeno úředním veterinárním lékařem nebo veterinárním lékařem příslušným pro hospodářství původu a zmocněným k tomu účelu příslušným orgánem. V očkovacím osvědčení musí být uveden název očkovací látky a číslo její šarže (podle možnosti na samolepicí nálepce),

— psi musí být očkováni proti psince,

— musí být provázena individuálním pasem umožňujícím jasnou identifikaci zvířete a obsahujícím data očkování nebo osvědčením, které odpovídá vzoru uvedenému v příloze E, a doplněnému níže uvedeným prohlášením, podepsaným úředním veterinárním lékařem nebo veterinárním lékařem příslušným pro hospodářství původu a zmocněným k tomu účelu příslušným orgánem:

„Já, níže podepsaný....., potvrzuji, že psi/kočky uvedení/é v tomto osvědčení vyhovují požadavkům čl. 10 odst. 2 písm a) a b) a odst. 3 písm. b) směrnice 92/65/EHS [a](a) a pocházejí z hospodářství, ve kterém nebyly v posledních šesti měsících zaznamenány případy vztekliny.

[a] Nehodící se škrtněte“;

b) zvířata mladší tří měsíců

— musí vyhovovat požadavkům první a páté odrážky písmene a),

— nesmí pocházet z hospodářství, na které se vztahují omezení pohybu zvířat z veterinárních důvodů,

— narodila se v hospodářství původu a byla držena od narození v zajetí.

3. Od 1. července 1994 ve Spojeném království a Irsku odchylně od odstavce 2 podléhá uvádění na trh psů a koček, jež nepocházejí z těchto zemí, následujícím podmínkám:

a) obecně pro kočky a psy platí, že

i) musí pocházet z registrovaného hospodářství, jehož registrace musí být zrušena příslušným orgánem, pokud již nejsou plněny podmínky stanovené v článku 4;

ii) v den, kdy jsou z dotyčného hospodářství odesíláni, nevykazují žádné příznaky nakažlivé choroby;

iii) byli opatřeni identifikačním systémem v souladu s podrobnými pravidly, které se stanoví postupem podle článku 26;

iv) se narodili v hospodářství, a byli tam od narození drženi v zajetí a nebyli ve styku s volně žijícími živočichy podezřelými ze vztekliny;

v) psi byli očkováni proti psince;

vi) musí být převáženi v dopravním prostředku, uznaném pro tyto účely příslušným orgánem odesílajícího členského státu;

vii) musí být provázeni individuálním očkovacím průkazem, který umožňuje jasnou identifikaci zvířete a země jeho původu a obsahuje data očkování, a dále osvědčením, které odpovídá vzoru uvedenému v článku 26 a je podepsáno úředním veterinárním lékařem nebo veterinárním lékařem příslušným pro hospodářství původu, který byl k tomu účelu zmocněn příslušným orgánem;

b) kromě toho platí, že

i) buď byli očkováni proti vzteklině po překročení věku třech měsíců nebo přinejmenším šest měsíců před odesláním injekcí dezaktivované očkovací látky s účinností nejméně 1 mezinárodní antigenové jednotky (norma WHO), měřenou podle testu aktivity metodou popsanou v Evropském lékopisu a zjištěnou postupem podle článku 26, a přeočkováni každoročně nebo v časových odstupech schválených odesílajícím členským státem pro tuto očkovací látku.

Očkování musí být potvrzeno úředním veterinárním lékařem nebo veterinárním lékařem příslušným pro hospodářství původu a zmocněným k tomu účelu příslušným orgánem. V očkovacím osvědčení musí být uveden název očkovací látky a číslo její šarže (pokud možno na samolepicí nálepce).

Kromě toho museli po očkování podstoupit sérologický test prokazující titr ochranné protilátky o hodnotě nejméně 0,5 mezinárodních jednotek, který je nutno provést podle předpisů Světové zdravotnické organizace. Provádí-li se tento test po prvním očkování, musí se provést mezi prvním a třetím měsícem po očkování;

ii) nebo v případě, že podmínky stanovené v bodě i) nejsou splněny, budou posláni pod dozor do karanténní stanice schválené členským státem místa určení, aby tam podstoupili šestiměsíční karanténu.

Až do 1. července 1994 zůstávají v platnosti vnitrostátní pravidla pro vzteklinu, aniž by tím bylo dotčeno zrušení veterinárních kontrol na hranicích mezi členskými státy.

4. Irsko a Spojené království si mohou, aniž by byla dotčena ustanovení odstavců 2 a 3 zachovat svá vnitrostátní pravidla pro karanténu všech masožravců, primátů (nehetnatců), netopýrů a jiných zvířat vnímavých na vzteklinu, kterých se týká tato směrnice a u nichž nelze prokázat, že se narodila v hospodářství původu a byla tam od narození držena v zajetí, i když ponechání takových předpisů nesmí ohrozit zrušení veterinárních kontrol na hranicích mezi členskými státy.

5. Rozhodnutí 90/638/EHS se mění takto:

1. V článku 1 se doplňuje nová odrážka, která zní:

„— pro programy ke tlumení vztekliny: kritéria uvedená v příloze III.“

2. Vkládá se nová příloha, která zní:

„PŘÍLOHA III

Kritéria pro programy ke tlumení vztekliny

Programy ke tlumení vztekliny musí přinejmenším obsahovat:

a) kritéria uváděná v bodech 1 až 7 přílohy I;

b) podrobné informace o oblasti nebo oblastech, ve kterých se provádí orální imunizace lišek, a o jejich přírodních hranicích. Tato oblast nebo tyto oblasti se musí rozprostírat na nejméně 6 000 km² nebo na celém území členského státu a mohou zahrnovat i přilehlé oblasti třetí země;

c) podrobnou informaci o navrhovaných očkovacích látkách a o systému distribuce, hustotě a četnosti kladení vnadidel;

d) případně všechny podrobnosti a náklady a účel projektů na zachování nebo ochranu flory a fauny, kterých se ujaly dobrovolné organizace na území, kterého se tyto projekty týkají.“

6. Na návrh Komise určí Rada kvalifikovanou většinou zvláštní orgán, který vypracuje kritéria nutná pro normalizaci sérologických testů, a rozhodne o jeho pravomoci.

7. Členské státy zajistí, aby náklady, které vznikají na základě provedení sérologického testu, nesl dovozce.

8. Tento článek, a zejména provedení sérologického testu stanoveného v odstavci 3 písm. b) budou do 1. ledna 1997 revidovány podle vývoje situace ve výskytu vztekliny v členských státech.

Článek 11

1. Členské státy zajistí, aby bez dotčení rozhodnutí přijímaných při uplatnění článků 21 a 23 byly předmětem obchodu jen sperma, vajíčka a embrya, která vyhovují podmínkám odstavců 2, 3 a 4.

2. Sperma živočišných druhů ovcí, koz a koní musí, bez dotčení kritérií pro zápis určitých specifických plemen koňovitých do plemenných knih, být:

— odebíráno a zpracováváno za účelem umělé inseminace ve středisku schváleném ze zdravotního hlediska podle přílohy D kapitoly I nebo v případě ovcí a koz odchylně od shora uvedeného v hospodářství, které vyhovuje požadavkům směrnice 91/68/EHS,

— odebíráno od zvířat, která splňují podmínky stanovené v příloze D kapitole II. (přijetí a rutinní kontroly zvířat),

— odebíráno, zpracováváno a uchováváno podle přílohy D kapitoly III,

— provázena během přepravy do jiného členského státu veterinárním osvědčením, které odpovídá vzoru, který se má stanovit postupem podle článku 26.

3. Vajíčka a embrya živočišných druhů ovcí, koz a koní, jakož i prasat musí být:

— odebírány odběratelským týmem schváleným příslušným orgánem členského státu dárkyním, které splňují podmínky podle přílohy D kapitoly IV, a zpracovávány v příslušně vybavené laboratoři,

— ošetřovány a skladovány podle přílohy D kapitoly III,

— provázeny během transportu do jiného členského státu veterinárním osvědčením, které odpovídá vzoru stanovenému postupem podle článku 26.

Sperma používané pro inseminaci dárkyň musí v případě ovcí, koz a koňovitých vyhovovat ustanovením odstavce 2 a v případě prasat ustanovením směrnice 90/429/EHS. Případné další záruky lze stanovit postupem podle článku 26.

4. Komise předloží před 31. prosincem 1997 zprávu včetně eventuálních vhodných návrhů na provádění tohoto článku zejména s přihlédnutím k vědeckému a technologickému vývoji.

Článek 12

1. Pravidla pro kontroly stanovená směrnicí 90/425/EHS se použijí, zvláště pokud jde o organizaci kontrol a následná opatření, která mají být prováděna u zvířat, spermatu, vajíček a embryí, na něž se vztahuje tato směrnice, a která jsou vybavena průvodním veterinárním osvědčením. Ostatní zvířata musí pocházet z hospodářství, na která se vztahují zásady uvedené směrnice, pokud jde o kontroly původu a místa určení.

2. Článek 10 směrnice 90/425/EHS se použije na zvířata, sperma, vajíčka a embrya, na něž se vztahuje tato směrnice.

3. Pro obchodní účely se rozšiřuje článek 12 směrnice 90/425/EHS na obchodní zástupce, kteří trvale nebo příležitostně chovají zvířata uvedená v článcích 7, 9 a 10.

4. Oznámení místa určení podle čl. 4 odst. 2 směrnice 90/425/EHS se u zvířat, spermatu, vajíček a embryí provázených veterinárním osvědčením podle této směrnice musí učinit s použitím systému „ANIMO“.

5. Aniž by byla dotčena zvláštní ustanovení této směrnice, provede příslušný orgán, v případě podezření, že tato směrnice nebyla dodržena nebo při pochybnostech o zdraví zvířat jmenovaných v článku 1 nebo o jakosti spermatu, vajíček a embryí uvedených v článku 1, veškeré kontroly, které považuje za vhodné.

6. Členské státy přijmou vhodná správní nebo trestněprávní opatření, aby postihly každé porušení této směrnice, zejména když se zjistí, že vystavená osvědčení nebo dokumenty neodpovídají skutečnému stavu zvířat uvedených v článku 1, že označení dotyčných zvířat nebo spermatu, vajíček a embryí nevyhovují této směrnici nebo že dotyčná zvířata resp. produkty neprošla kontrolami stanovenými v této směrnici.

Článek 13

1. Při obchodu se zvířaty vnímavými k chorobám uvedeným v příloze A nebo k chorobám uvedeným v příloze B, kde členský stát místa určení využívá záruky stanovené v článcích 14 a 15 a při obchodu se spermatem, vajíčky nebo embryi takových zvířat, přepravovaných mezi organizacemi, instituty nebo středisky schválenými v souladu s přílohou C, se musí vyhotovit přepravní dokument odpovídající vzoru v příloze E. Tento dokument, který musí vyplnit veterinární lékař příslušný pro organizaci, institut nebo středisko původu, musí výslovně uvádět, že zvířata, sperma, vajíčka a embrya pocházejí z organizace, institutu nebo střediska schváleného v souladu s přílohou C; a musí je provázet během přepravy.

2. a) Aby organizace, instituty nebo střediska byly schváleny, musí, pokud jde o choroby povinné hlášením, předložit příslušnému orgánu členského státu všechny relevantní podpůrné dokumenty vztahující se k požadavkům obsaženým v příloze C.

b) Po obdržení podkladů vztahujících se k žádosti o schválení nebo o obnovení schválení posoudí příslušný orgán doklady na základě údajů v nich obsažených a případně výsledků kontrol provedených na místě.

c) Příslušný orgán odejme schválení v souladu s bodem 3 přílohy C.

d) Každý členský stát zasílá Komisi seznam schválených organizací, institutů a středisek, jakož i každou změnu tohoto seznamu. Komise předává tyto údaje druhým členským státům.

Článek 14

1. Pokud členský stát vypracuje nebo vypracoval buď přímo, nebo se zapojením chovatelů, dobrovolný nebo povinný program ke tlumení nebo sledování pro jednu z chorob uvedených v příloze B, může tento program předložit Komisi a uvede přitom zejména:

— výskyt choroby na jeho území,

— zda je choroba povinná hlášením,

— důvody pro provedení programu, s přihlédnutím k závažnosti choroby a účelnosti jeho nákladů vzhledem k výsledkům,

— zeměpisnou oblast, ve které má být program proveden,

— kategorie statusu použitelné na organizace, požadavky na každý druh zvířat při přijímání do hospodářství a testovací postupy, které se musí použít,

— postupy kontroly programu, včetně rozsahu zapojení chovatelů při provádění programu ke tlumení nebo k dozoru,

— opatření, která budou provedena, ztratí-li hospodářství z jakéhokoli důvodu svůj status,

— opatření, která se učiní, jestliže výsledky testů prováděných v rámci programu jsou pozitivní,

— nediskriminační povahu obchodu na území příslušného členského státu se zřetelem k obchodu uvnitř Společenství.

2. Komise posoudí programy předkládané členskými státy. Programy je možno schválit postupem podle článku 26, v souladu s kritérii stanovenými v odstavci 1. Stejným postupem se současně, nejpozději však do tří měsíců po předložení programu určí, které obecné nebo omezené doplňující záruky je možné při obchodu požadovat. Tyto záruky jít nad rámec záruk, které členský stát používá vnitrostátně.

3. Programy předkládané členskými státy mohou být měněny nebo doplňovány postupem podle článku 26. Stejným postupem mohou být měněny i záruky uvedené v odstavci 2.

Článek 15

1. Pokud je členský stát toho názoru, že je úplně nebo částečně prostý některé z chorob uvedených v příloze B, na kterou jsou zvířata uvedená v této směrnici vnímavá, předloží Komisi odpovídající podpůrnou dokumentaci; upřesní především:

— povahu choroby a její výskyt na jeho území v minulosti,

— výsledky testů v rámci dohledu na základě sérologického, mikrobiologického, patologického nebo epidemiologického vyšetření,

— období, během kterého je choroba povinná hlášením příslušným orgánům,

— dobu prováděného dohledu,

— případně období, během kterého bylo zakázáno očkování proti dané chorobě a zeměpisnou oblast na kterou se tento zákaz vztahoval,

— předpisy, na základě kterých lze ověřovat absenci výskytu choroby.

2. Komise po posouzení podpůrné dokumentace uvedené v odstavci 1 předloží Stálému veterinárnímu výboru rozhodnutí o schválení nebo zamítnutí plánu předloženého členským státem. Je-li plán přijat, stanoví se postupem podle článku 26 obecné nebo omezené doplňující záruky, které je možno při obchodu požadovat. Nesmějí jít nad rámec záruk, které členský stát uplatňuje vnitrostátně.

Až do rozhodnutí může příslušný členský stát trvat při obchodních jednáních na odpovídajících požadavcích, které jsou nutné pro dodržování jeho statusu.

3. Příslušný členský stát sdělí Komisi jakoukoli změnu v údajích uvedených v odstavci 1. Záruky definované v odstavci 2 mohou být podle takového sdělení změněny nebo zrušeny postupem podle článku 26.

KAPITOLA III

Ustanovení pro dovoz do Společenství

Článek 16

Podmínky pro dovoz zvířat, spermat, vajíček a embryí, na něž se vztahuje tato směrnice, musí být alespoň rovnocenné podmínkám stanoveným v kapitole II.

Článek 17

1. Pro jednotné provádění článku 16 se použijí ustanovení následujících odstavců.

2. Do Společenství se mohou dovážet pouze zvířata, sperma, vajíčka a embrya, uvedená v článku 11, která vyhovují následujícím požadavkům:

a) musí pocházet ze třetí země uvedené na seznamu, který se má sestavit podle odst. 3 písm. a;

b) musí být provázena veterinárním osvědčením, které odpovídá vzoru vyhotovenému postupem podle článku 26, je podepsáno příslušným orgánem exportující země a potvrzuje, že zvířata, sperma, vajíčka a embrya vyhovují doplňkovým podmínkám nebo nabízejí rovnocenné záruky podle odstavce 4 a pocházejí ze schválených středisek, organizací, institutů nebo inseminačních stanic, která takové záruky poskytují.

3. Postupem podle článku 26 se stanoví následující:

a) aniž je dotčen seznam uvedený v čl. 6 oddíl A odst. 1 písm. e), předběžný seznam třetích zemí nebo částí třetích zemí schopných poskytnout členským státům a Komisi před termínem stanoveným v článku 29 záruky, které jsou rovnocenné zárukám stanoveným v kapitole II, a seznam inseminačních stanic, za které jsou schopny poskytnout tyto záruky.

Tento předběžný seznam se sestaví ze seznamů organizací, které jsou schváleny a kontrolovány příslušnými orgány poté, co Komise zkontrolovala, že tyto organizace odpovídají zásadám a obecným pravidlům stanoveným v této směrnici;

b) aktualizované znění tohoto seznamu podle kontrol stanovených v odstavci 4;

c) zvláštní veterinární požadavky, - zvláště na ochranu Společenství před určitými exotickými chorobami - nebo záruky rovnocenné těm, které jsou uvedeny v této směrnici.

Specifické podmínky a rovnocenné záruky stanovené pro třetí země nesmějí být příznivější než podmínky a záruky stanovené v kapitole II.

4. Seznamy uvedené v odstavci 3 mohou obsahovat jen třetí země nebo části třetích zemí:

a) ze kterých není zakázán dovoz:

— na základě výskytu jedné z chorob uvedených v příloze A nebo jakékoli jiné pro Společenství exotické choroby,

— podle článků 6, 7 a 14 směrnice 72/462/EHS a článku 17 směrnice 91/495/EHS a směrnice 71/118/EHS [1] nebo v případě jiných zvířat zahrnutých do této směrnice podle rozhodnutí učiněného v souladu s postupem stanoveným v článku 26 a beroucího v úvahu jejich zdravotní stav;

b) které vzhledem k jejich právním předpisům a organizaci jejich veterinárních útvarů a inspekčních útvarů, k oprávněním, která tyto orgány mají a k dozoru, kterému podléhají, byly uznány v souladu s čl. 3 odst. 2 směrnice 72/462/EHS za způsobilé zaručit provádění jejich právních předpisů;

c) jejichž veterinární útvary jsou schopny zaručit dodržování veterinárních požadavků, které jsou přinejmenším rovnocenné požadavkům stanoveným v kapitole II.

5. Odborníci Komise a členských států provedou kontroly na místě, aby ověřili, zda záruky dávané třetí zemí, pokud jde o podmínky pro produkci a uvádění na trh, lze považovat za rovnocenné podmínkám uplatňovaným ve Společenství.

Komise jmenuje na návrh členských států odborníky z členských států příslušné pro tyto kontroly.

Tyto kontroly se provádějí jménem Společenství, které v této souvislosti nese odpovídající náklady.

6. Dokud se neuskuteční organizace kontrol podle odstavce 5, používají se nadále vnitrostátní předpisy pro kontroly v třetích zemích s tím, že jakékoli porušení záruk daných odstavcem 3, které bylo zjištěno při těchto kontrolách, se hlásí v rámci Stálého veterinárního výboru.

Článek 18

1. Členské státy zajistí, aby se zvířata, sperma, vajíčka a embrya, na něž se vztahuje tato směrnice, dovážela do Společenství jen tehdy, jestliže:

— jsou provázena osvědčením vystaveným úředním veterinárním lékařem.

Vzorové osvědčení se vypracuje v závislosti na druhu postupem podle článku 26,

— vyhověla kontrolám požadovaným směrnicemi 90/675/EHS a 91/496/EHS [2],

— byla před odesláním na území Společenství podrobena kontrole, při níž se úřední veterinární lékař přesvědčí, že podmínky pro přepravu stanovené ve směrnici 91/628/EHS [3] byly respektovány, zejména pokud jde o zaopatření vodou a krmivem,

— zvířata uvedená v článcích 5 až 10 byla před uvedením na trh držena v karanténě, jejíž náležitosti se mají stanovit postupem podle článku 26.

[1] Směrnice Rady 71/118/EHS ze dne 15. února 1971 o hygienických otázkách obchodu s čerstvým drůbežím masem (Úř. věst. L 55, 8.3.1971, s. 23). Naposledy pozměněná směrnicí 90/654/EHS (Úř. věst. L 353, 17.12.1990, s. 48).

[2] Směrnice Rady 91/496/EHS ze dne 15. července 1991, kterou se stanoví zásady organizace veterinární kontroly zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a kterou se mění směrnice 89/662/EHS, 90/425/EHS a 90/675/EHS (Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 56).

[3] Směrnice Rady 91/628/EHS ze dne 19. listopadu 1991, kterou se stanoví požadavky na ochranu zvířat během přepravy a kterou se zároveň mění směrnice 90/425/EHS a 91/496/EHS (Úř. věst. L 340, 11.12.1991, s. 17).

2. Až do stanovení prováděcích pravidel k tomuto článku se nadále použijí vnitrostátní předpisy pro dovozy ze třetích zemí, pro které dosud nebyly na úrovni Společenství takové požadavky stanoveny, pokud nejsou příznivější než předpisy uvedené v kapitole II.

Článek 19

Postupem podle článku 26 se stanoví:

a) zvláštní veterinární požadavky na dovoz do Společenství a povaha a obsah průvodních dokumentů zvířat určených pro zoologické zahrady, cirkusy, zábavní parky nebo pokusné laboratoře, podle druhů;

b) doplňkové záruky k těm, které jsou stanoveny pro různé druhy zvířat, na které se vztahuje tato směrnice, za účelem ochrany dotyčných druhů žijících ve Společenství.

Článek 20

Zásady a pravidla podle směrnice 90/675/EHS se použijí zvláště tehdy, pokud jde o organizaci kontrol a následných opatření prováděných členskými státy a provádění ochranných opatření.

Až do provedení rozhodnutí uvedených v čl. 8 odst. 3 a článku 30 směrnice 91/496/EHS nadále platí dotyčné vnitrostátní prováděcí předpisy k čl. 8 odst. 1 a 2 zmíněné směrnice, bez dotčení shody se zásadami a pravidly uvedenými v odstavci 1 tohoto článku.

KAPITOLA IV

Společná a závěrečná ustanovení

Článek 21

Případné vzory osvědčení pro obchod a veterinární předpisy, které musí být splněny, aby byl možný obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi, a jež nejsou uvedeny v článcích 5 až 11, se v případě potřeby určí postupem podle článku 26.

Článek 22

Přílohy k této směrnici budou v případě potřeby pozměněny postupem podle článku 26.

Článek 23

Postupem podle článku 26 mohou být v případě potřeby stanoveny odchylně od čl. 6 oddíl A odst.1 písm. e) a od kapitoly II zvláštní podmínky pro přesuny zvířat cirkusů a lunaparků a pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi určenými pro zoologické zahrady.

Článek 24

1. Členské státy jsou oprávněny podřídit vstup zvířat na svá území (včetně voliérového ptactva) spermatu, vajíček a embryí uvedených v této směrnici, která prošly územím třetí země, předložením veterinárního osvědčení potvrzujícího soulad s požadavky této směrnice.

2. Členské státy, které využívají možnosti stanovené v odstavci 1, informují o tom Komisi a ostatní členské státy v rámci Stálého veterinárního výboru.

Článek 25

V příloze A směrnice 90/425/EHS se doplňuje následující text:

„Směrnice Rady 92/65/EHS ze dne 13. července 1992 o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryí uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na něž nevztahují veterinární předpisy stanovené ve zvláštních předpisech Společenství uvedené v příloze A oddíl I směrnice 90/425/EHS (Úř. věst. L 268, 14.9.1992, s. 54).“

Článek 26

V případě, kde je činěn odkaz na postup podle tohoto článku, jedná Stálý veterinární výbor vytvořený rozhodnutím 68/361/EHS [1], v souladu s pravidly stanovenými v článku 17 směrnice 89/662/EHS.

Článek 27

Členské státy, které používají jinou úpravu kontrol, která poskytuje záruky rovnocenné zárukám uvedeným v této směrnici, pokud jde v rámci jejich území o přesuny zvířat, spermatu, vajíček a embryí, jichž se tato směrnice týká, si mohou navzájem na základě vzájemnosti povolit odchylky od čl. 6 odd. A odst. 1 písm. f), čl. 8 písm. b) a čl. 11 odst. 1 písm. d).

Článek 28

Postupem podle článku 26 mohou být přijata pro období tří let přechodná opatření, aby se usnadnil přechod na nový systém stanovený touto směrnicí.

[1] Úř. věst. L 255, 18.10.1968, s. 23.

Článek 29

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblastech působnosti této směrnice.

3. Stanovením konečného termínu pro provedení do vnitrostátního práva na den 1. leden 1994 zůstává nedotčeno zrušení veterinárních kontrol na hranicích stanovené ve směrnicích 89/662/EHS a 90/425/EHS.

Článek 30

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 13. července 1992.

Za Radu

předseda

J. GUMMER

PŘÍLOHA A

CHOROBY POVINNÉ HLÁŠENÍM v kontextu této směrnice [1]

Choroby	Postižené druhy
newcastleská choroba, influenza ptáků	ptáci
psittakóza	papoušci
mor včelího plodu	včely
slintavka a kulhavka	přežvýkavci
brucelóza (*Brucella ssp*.)	
tuberkulóza	
klasický mor prasat	prasata
africký mor prasat	
slintavka a kulhavka	
vzteklina [2]	všechny vnímavé druhy

[1] bez dotčení chorob povinných hlášením uvedených v příloze I směrnice 82/894/EHS.
[2] v souladu s článkem 2 směrnice 89/455/EHS.

PŘÍLOHA B

SEZNAM CHOROB, PRO KTERÉ JE V RÁMCI TÉTO SMĚRNICE MOŽNÉ UZNAT VNITROSTÁTNÍ PROGRAMY

norci	virová enteritida aleutská choroba
včely	hniloba včelího plodu varroáza a akarapidóza
opice a šelmy kočkovité	tuberkulóza
přežvýkavci	tuberkulóza
zajícovití	myxomatóza virová a hemoragická onemocnění tularémie

PŘÍLOHA C

PODMÍNKY PRO SCHVÁLENÍ ORGANIZACÍ, INSTITUTŮ NEBO STŘEDISEK

1. K získání úředního schválení podle čl. 13 odst. 2 této směrnice musí organizace, instituty nebo střediska uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. c):

   a) být jasně ohraničeny a odděleny od svého okolí;

   b) být umístěny v dostatečně vzdálenosti od hospodářství, jejichž nákazový status by mohl být ohrožen přítomností schválené organizace, institutu nebo střediska;

   c) být pod kontrolou veterinárního lékaře ([1]), který vykonává dozor nad zvířaty, a která musí být možno kdykoli chytit, uzavřít, umístit do klece apod.;

   d) mít vhodné karanténní zařízení;

   e) mít jednu nebo více vhodných prostor pro provádění pitev;

   f) být prosty chorob uvedených v příloze A a pokud jde o choroby, které jsou v příslušné zemi zahrnuty do programu podle článku 14, nesmí se v nich vyskytovat choroby uvedené v příloze B;

   g) vést aktuální záznamy o:

      — počtu zvířat každého druhu přítomných v hospodářství s údaji o jejich stáří,

      — počtu zvířat přicházejících do hospodářství a opouštějících hospodářství spolu s údaji o přepravě a zdraví zvířat,

      — pozorováních prováděných během období karantény,

      — výsledcích pravidelných vyšetření výměšků,

      — výsledcích krevních zkoušek a všech ostatních diagnostických postupů,

      — případech onemocnění a případně o prováděném léčení,

      — výsledcích pitev všech zvířat v hospodářstvích uhynulých, včetně mrtvě narozených zvířat;

   h) mít zařízení pro vhodné odstraňování zvířat uhynulých na chorobu;

   i) být pod kontrolou úředního veterinárního lékaře, který musí během roku provést alespoň dvě hygienické kontroly.

      Hygienické kontroly musí zahrnovat alespoň:

      — jednu prohlídku všech zvířat v hospodářství,

      — odběr reprezentativních vzorků ode všech druhů zvířat vnímavých k chorobám uvedeným v přílohách A a B ([2]) nebo detekce těchto chorob jinými metodami. Vzorky musí být analyzovány schválenou laboratoří, aby se ověřilo, zda obsahují původce chorob pro jednotlivé druhy zvířat uvedených v příloze A. Vzorky mohou být odebírány v průběhu roku.

        Výsledky laboratorních testů vzorků odebraných během hygienických kontrol musí být ohledně původců dotyčných chorob,

      — kontrolu povinně vedených záznamů.

2. Schválení platí dále, jsou-li splněny následující požadavky:

   a) zvířata přivezená do hospodářství musí pocházet z jiného schváleného střediska, institutu nebo organizace;

   b) jsou-li zvířata uvedená ve směrnici 64/432/EHS chována ve schváleném středisku, institutu nebo organizaci, mohou je opustit jen za úředního dozoru;

   c) hygienické kontroly ve schváleném středisku musí být prováděny dvakrát ročně v souladu s bodem 1 písm. h) této přílohy;

   d) výsledek laboratorních testů vzorků nesmí vykazovat žádné stopy původců chorob uvedených v přílohách A a B ([2]);

([1]) Příslušný pro dodržování veterinárních požadavků této směrnice v každodenním provozu.
([2]) Pokud je některá z těchto nákaz povinná hlášením v příslušném členském státě.

e) každé podezřelé uhynutí nebo přítomnost jakéhokoli jiného symptomu naznačujícího, že zvířata se nakazila jednou nebo více chorobami uvedenými v přílohách A a B ([1]), se musí neprodleně nahlásit příslušnému orgánu.

3. Schválení může být pozastaveno, obnoveno nebo zrušeno za těchto okolností:

a) v případě oznámení ve smyslu odst. 2 písm. d) této přílohy, příslušný orgán dočasně pozastaví schválení schválenému středisku, organizaci nebo institutu;

b) vzorek odebraný od podezřelého zvířete je odeslán do autorizované laboratoře k testu na přítomnost dotyčného původce choroby. Výsledky testu se neprodleně odesílají příslušnému orgánu;

c) pokud, byl úřední orgán informován o podezřeních na přítomnost jedné z chorob uvedených v přílohách A a B ([1]), jedná, pokud jde o laboratorní testy, epizootologické vyšetření, opatření ke tlumení chorob a zrušení schválení, jako kdyby choroba byla hlášena podle příslušné směrnice, který v této oblasti upravuje opatření proti chorobám a obchod se zvířaty;

d) pokud výsledky rozborů jsou negativní co do původců choroby, obnoví úřední orgán schválení;

e) organizace, institut nebo středisko bude znovu schválen/a/o/jsou-li po eradikaci ohniska infekce znovu splněny podmínky stanovené v bodě 1 této přílohy, s výjimkou bodu 1 písm. f);

f) příslušný orgán informuje Komisi o pozastavení, obnovení nebo odebrání schválení.

([1]) Příslušný pro dodržování veterinárních požadavků této směrnice v každodenním provozu.

PŘÍLOHA D

kapitola I

I. *Podmínky pro schválení inseminačních stanic*

Inseminační stanice musí:

1. podléhat dozoru veterinárního lékaře příslušného pro dozor nad tímto střediskem;

2. mít různé a fyzicky oddělené prostory pro:
   — ustájení a izolaci zvířat,
   — odběr spermatu,
   — čisticí a dezinfekční vybavení,
   — zpracování spermatu,
   — skladování spermatu;

3. být vystavěna nebo izolována takovým způsobem, aby se zabránilo jakémukoli styku se zvířaty, která se nacházejí mimo středisko;

4. mít prostory citované v bodě 2 snadno čistitelné a dezinfikovatelné.

II. *Podmínky pro dozor nad inseminačními stanicemi*

Inseminační stanice musí

1. být sledována, aby se zajistilo, že jsou v nich držena pouze zvířata, jejichž sperma má být odebíráno. Jiná domácí zvířata mohou být v těchto střediscích držena za předpokladu, že splňují níže stanovené obecné podmínky;

2. být sledována tak, že je veden rejstřík, který obsahuje údaje o
   — totožnosti zvířat přítomných na stanici,
   — případném pohybu zvířat (příchody a odchody),
   — provedených zdravotních kontrolách,
   — nemocnosti zvířat,
   — místě určení spermatu,
   — skladování spermatu;

3. být nejméně dvakrát ročně kontrolována úředním veterinárním lékařem, aby se zajistilo, že jsou dodržovány podmínky schválení a dozoru;

4. zaměstnávat kvalifikovaný personál, který prošel příslušným školením o dezinfekci a hygienických postupech, aby se tak mohlo předcházet šíření chorob;

5. být sledována, aby se zajistilo, že
   — odběr, zpracování a skladování spermatu se provádí pouze v prostorách vyhrazených k těmto účelům,
   — všechny nástroje, které přicházejí do kontaktu se spermatem nebo dárcem během odběru nebo ošetření, jsou před každým použitím řádně dezinfikovány nebo sterilizovány,
   — každá schránka pro skladování nebo přepravu spermatu je před použitím dezinfikována nebo sterilizována;

6. dbát na to, aby
   — výrobky živočišného původu, používané při zpracování spermatu (přísady nebo ředidla), nepředstavovaly žádné zdravotní riziko nebo aby prošly předběžnou úpravou, aby takové riziko bylo vyloučeno,
   — se používal chladicí prostředek, který předtím nebyl použit pro jiné výrobky živočišného původu;

7. zajistit, aby každé množství spermatu bylo adekvátně identifikovatelné tím způsobem, že může být zjištěno datum odběru, plemeno a totožnost dárce, jakož i název schválené inseminační stanice, která odběr provedla.

KAPITOLA II

Podmínky pro inseminační stanice

Požadavky pro přístup samčích dárců

A. PLEMENNÍ HŘEBCI

K odběru spermatu mohou být použiti pouze plemenní hřebci, kteří podle zjištění úředního veterinárního lékaře splňují následující požadavky:

1. v době odběru musí být zdrávi;

2. musí vyhovovat požadavkům směrnice 90/426/EHS a pocházet z hospodářství, která rovněž vyhovují těmto požadavkům;

3. během 60 dní před prvním odběrem se museli podrobit s negativním výsledkem následujícím testům:

   a) na zjištění nakažlivé chudokrevnosti koní gelovému imunodifuznímu testu, tzv.„testu dle Cogginse“;

   b) na zjištění virové artritidy séroneutralizačnímu testu (zředění < 1/4) doplněného v případě pozitivního výsledku virologickým vyšetřením veškerého spermatu s negativním výsledkem;

   c) na zjištění infekční metritidy koní izolováním bakterie *Taylorella equigenitalis*, přinejmenším testu vzorků odebraných z močové trubice a předejakulačního sekretu.

   Výsledky těchto testů musí být potvrzeny laboratoří uznanou příslušným orgánem.

   Během období uvedeného v prvním odstavci bodu 3 a během období odběru nesmí být plemenní hřebci připuštěni k přirozenému oplodňování.

B. OVCE A KOZY

1. Pro odběr spermatu mohou být používáni pouze berani a kozlové ze středisek nebo hospodářství, kteří podle zjištění úředního veterinárního lékaře splňují následující požadavky:

   a) jsou v době odběru spermatu zdrávi;

   b) vyhovují požadavkům stanoveným v článcích 4, 5 a 6 směrnice 91/68/EHS o obchodu uvnitř Společenství.

      Kromě toho musí dárce podstoupit během 30 dní před odběrem s negativním výsledkem:

      — test ke zjištění brucelózy (*Brucella melitensis*) podle přílohy C ke směrnici 91/68/EHS,

      — test na infekční epididymitidu (*Brucella ovis*) podle přílohy D ke směrnici 91/68/EHS,

      — test na virus enzootické třesavky;

   c) podrobili se příslušným testům nebo kontrolám, které poskytují záruku splnění požadavků stanovených výše v písmenech a) a b).

2. Testy uvedené v odstavci 1 musí provádět laboratoř schválená členským státem.

C. Jestliže kterýkoli z testů uvedených v oddíle A nebo B je pozitivní, musí být zvíře izolováno a sperma od něj odebrané od posledního negativního testu nesmí být uvedeno na trh. Totéž se uplatní u spermatu odebraného od jiných zvířat pobývajících v hospodářství nebo v inseminační stanici od data, kdy byl proveden pozitivní test. S obchodem se nesmí začít dříve, dokud se neobnoví nákazový status inseminační stanice.

KAPITOLA III

Požadavky na sperma, vajíčka a embrya

Sperma, vajíčka a embrya musely být odebírány, zpracovávány, myty a konzervovány biologickým produktem prostým živých mikroorganismů podle následujících zásad:

a) mytí vajíček a embryí se musí provádět podle čl. 11 odst. 3 této směrnice. Jejich pelucidní zóna musí zůstat před i po mytí nedotčena. Pouze vajíčka a embrya od jedné a téže dárkyně mohou být myta ve stejnou dobu. Po mytí musí být prohlédnuta pelucidní zóna každého vajíčka nebo embrya po celém povrchu při nejméně padesátinásobném zvětšení a musí být potvrzeno, že je nedotčena a prosta jakéhokoli cizího tělesa na ní lpícího;

b) Prostředek a rozpouštědla, jež se používají pro odběr, zmrazení a konzervaci vajíček a embryí musí být sterilizována podle schválených metod uvedených v čl. 11 odst. 3 a zacházeno s nimi tak, aby zůstala sterilní. K prostředkům pro odběr, mytí a konzervaci musí být přidána antibiotika podle prováděcích předpisů, které se určí na základě postupu stanoveného v článku 26;

c) všechny materiály používané pro odběr, ošetření, mytí, zmrazení a konzervaci vajíček a embryí musí být před použitím sterilizovány;

d) musí být podle čl. 11 odst. 2 podrobeny doplňkovým testům prováděným postupem podle článku 26, zejména pokud jde o tekutiny používané při odběru nebo mytí, aby se vyloučila přítomnost patogenů;

e) musí být uchovávány ve sterilních nádobách (ampulích, lahvičkách řádně identifikovaných metodou uvedenou v článku 26):

— obsahujících produkty pouze od jednoho samčího dárce nebo samičí dárkyně,

— zapečetěných v okamžiku zmrazení v alkoholu nebo čerstvém tekutém dusíku a označených etiketou,

a uloženy v nádobách sterilizovaných tekutým dusíkem, které nepředstavují žádné riziko kontaminace produktů;

f) musí být přinejmenším 30 dní před odesláním skladovány podle schválených podmínek;

g) musí být transportovány v nádobách, které byly před použitím vyčištěny, dezinfikovány nebo sterilizovány.

KAPITOLA IV

Samičí dárkyně

Samice mohou být použity pro odběr embryí nebo vajíček pouze tehdy, vyhovují-li podle zjištění úředního veterinárního lékaře požadavkům příslušných směrnic pro obchod uvnitř Společenství se živými zvířaty určenými pro chov a výrobu podle dotyčného plemene, viz směrnice 64/432/EHS pro prasata, směrnice 90/426/EHS pro koňovité a směrnice 91/68/EHS pro ovce a kozy, a pocházejí-li ze stád, která rovněž splňují zmíněné požadavky.

PŘÍLOHA E

OSVĚDČENÍ

EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ

<table>
<tr><td>1. Odesílatel (jméno a plná adresa)

3. Příjemce (jméno a plná adresa)</td><td>VETERINÁRNÍ OSVĚDČENÍ

Č. Originál ([a])

2. Členský stát původu

4. PŘÍSLUŠNÝ ORGÁN</td></tr>
<tr><td></td><td>5. Adresa
— hospodářství původu nebo úředně schválené organizace, institutu nebo střediska původu ([b])
— hospodářství nebo prodejního místa určení nebo úředně schválené organizace, institutu nebo střediska místa určení ([b])</td></tr>
<tr><td colspan="2">6. Místo naložení

7. Dopravní prostředek</td></tr>
<tr><td colspan="2">8. Druh</td></tr>
<tr><td colspan="2">9. Počet zvířat/včel/nebo královen (s doprovázejícími včelami) ([b])</td></tr>
<tr><td colspan="2">10. Údaje pro identifikaci partie</td></tr>
<tr><td colspan="2">11. OSVĚDČENÍ ([c])

V ..... dne ..... Podpis:

Jméno hůlkovým písmem:

Titul a postavení:</td></tr>
</table>

([a]) Pro každou partii se vyhotoví zvláštní osvědčení, originál musí doprovázet zásilku do místa konečného určení; platnost osvědčení je 10 dní.
([b]) Nehodící se škrtněte.
([c]) Vyplňte podle článků 5 až 11 směrnice 92/65/EHS 24 hodin před naložením zvířat.